

Twee belangrijke Spaarbankjubilea.

In 1955 vierde de Kamper Nutsspaarbank twee belangrijke jubilea, die zeker in de Almanak niet onvermeld mogen blijven.

Ir Jan Berk 25 jaar bestuurslid van de Nutsspaarbank.

Op 25 Juli 1955 herdacht de voorzitter van het Bestuur van de Kamper Nutsspaarbank de dag dat hij 25 jaar geleden door de Algemene Vergadering van het departement Kampen der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen benoemd werd tot bestuurslid van de Nutsspaarbank. Zijn benoeming viel samen met die van Mr J. Æ. H. J. van der Dussen, en het jaarverslag over 1930 vermeldt dat „in de jeugdige werkkraft” van de nieuw benoemden „een belofte voor de toekomst gezien mag worden”.

Ir Jan Berk heeft het grote vertrouwen dat men reeds in 1930 in hem stelde, niet beschaamd. Integendeel, we kunnen zonder overdrijving zeggen dat de Kamper Nutsspaarbank sinds zijn benoeming 25 jaar geleden, Ir Jan Berk's ooilam werd en dat dit ooilam daar wel bij is gevaren!

Toen dan ook op 30 April 1943 Dr P. Butter, de man die jarenlang bestuurslid van de Spaarbank was geweest en sinds 1936 de voorzittershamer hanteerde, overleed, was Ir Berk de aangewezen man om zijn plaats in te nemen.

Kort na zijn benoeming volgde de dood van de heer Frans Walkate, de man die door zijn eminente gaven op het gebied van het Spaarbankwezen, de oorspronkelijk maar kleine bank waarlijk groot had weten te maken. Ir Jan Berk stond toen voor de wel zeer moeilijke taak leiding te geven aan een bedrijf dat binnen een jaar, midden in oorlogstijd, zowel zijn voorzitter als zijn directeur door de dood had verloren.

Ir Berk heeft zich van meet af aan op voortreffelijke wijze van deze zaak gekweten. Op zijn eigen wijze presideerde hij vanaf 1943 de bestuursvergaderingen op Maandagavond en meer dan ooit tevoren (en wie kennis neemt van zijn activiteit als bestuurslid in de jaren 1930-'43 weet wat dit zeggen wil)

stond de Kamper Nutsspaarbank in het middelpunt van zijn belangstelling. Onder zijn stuwende en bezielende leiding werden in de volgende jaren op die vergaderingen de vele belangrijke besluiten genomen, waardoor het bedrijf, dat onder leiding van de heren Butter en Walkate reeds zo'n grote vlucht had genomen, zich nog steeds meer kon ontplooiën.

Hiermede heeft Ir Jan Berk in de eerste plaats de Nutsspaarbank een grote dienst bewezen, maar zeker niet veel minder de Gemeenschap die zo zeer gebaat is met een goed geleide en daardoor goed functionerende en bloeiende Nutsspaarbank.

Het gebouw van de Nutsspaarbank 25 jaar oud.

Op 4 September 1955 was het 25 jaar geleden dat de Kamper Nutsspaarbank voor de derde maal in haar geschiedenis verhuisde en het mooie gebouw Burgwal 43 betrokken werd, waarin het bedrijf sindsdien is ondergebracht.

Van haar oprichting af, op 27 December 1820 tot het jaar 1892 toe, dus gedurende een tijdvak van ruim 72 jaar, was de Spaarbank gevestigd in de zogenaamde Cijnskelder, gelegen aan de Oudestraat bij de voormalige Hoofdwacht. Een eigen gebouw bezat de Spaarbank in die jaren feitelijk nog niet, slechts enkele uren per dag werd in deze Cijnskelder zitting gehouden. Wel werd dit het geval toen het steeds groeiende bedrijf in 1892 overgebracht werd naar het perceel Burgwal 28, het gebouw waarin tegenwoordig de Rijksbelastingdienst is gevestigd.

Deze verhuizing reeds betekende aanvankelijk een enorme verbetering na het primitieve gedoe in de Cijnskelder, maar toen de Kamper Nutsspaarbank in de twintigste eeuw een ongekende vlucht nam, bleek ook de ruimte en outillage van deze tweede woning niet meer te voldoen en in de twintiger jaren rijpte bij het bestuur het plan een eigen gebouw neer te zetten dat aan alle eisen die het moderne Spaarbankwezen stelde, zou moeten voldoen.

De gelegenheid om dit plan te verwezenlijken bood zich aan toen het grote herenhuis van de Familie Engelenberg aan de

Burgwal onder de hamer kwam en voor een betrekkelijk gering bedrag door de Nutsspaarbank kon worden aangekocht. Ondanks de minder gunstige tijdsomstandigheden aarzelde het bestuur toen niet lang meer en op 14 November 1928 werd door de architect G. Hoekzema Gz. te Groningen, in opdracht van het bestuur van de Kamper Nutsspaarbank, in het openbaar aanbesteed het afbreken van het voormalige huis Engelenberg en het bouwen van een spaarbankgebouw op de vrij komende grond. De laagste inschrijver bleek de heer W. Danser te Meppel te zijn, wien het werk dan ook werd gegund.

Wel werd de bouw van het nieuwe bankgebouw door verschillende omstandigheden wat vertraagd, maar op 4 September 1930 was toch de grote dag van de ingebruikneming van het nieuwe gebouw aangebroken. Namens het hele bestuur verwelkomde op die datum de voorzitter, de heer Frans Walkate, tal van gasten, waaronder B. en W. van Kampen, autoriteiten op het gebied van het Spaarbankwezen en natuurlijk ook het bestuur van het plaatselijk Nutsdepartement, in de feestelijk versierde hal van het nieuwe gebouw.

Vele sprekers voerden op die gedenkwaardige middag het woord. Bijzonder aardig vooral was de speech van de Algemeen Secretaris van het Nut. In zijn rede merkte deze o.a. op dat het in omloop zijnde aantal spaarbankboekjes van de Kamper Nutsspaarbank bijna even groot was als het zielental van de stad. Hieruit concludeerde de spreker dat de Kamper zuigeling, direct na de eerste bewerking met de zuigfles, als volgende eis aan zijn ouders het aanschaffen van een spaarbankboekje op zijn naam stelde, daar hij anders geen verklaring kon geven voor dit verschijnsel. Trouwens, het had de spreker ook niet verbaasd als hij die morgen op doorreis naar Kampen na het passeren van de Zwolse „Peperbus”, de Nieuwe Toren had zien opdoemen in de vorm van een . . . Spaarbus.

Natuurlijk werd ook die dag het inwendige van de mens niet vergeten. Bestuur en genodigden vergastten zich die avond aan een diner in de Stadsgehoorzaal, het personeel werd een feestmaaltijd in de Buitensocieteit aangeboden.

Op 4 September was dit alles alweer 25 jaar geleden. In die 25 jaar is heel wat gebeurd en heel wat veranderd. Maar het fraaie gebouw van de Nutsspaarbank aan de Burgwal staat er nog even hecht en solide als het 25 jaar geleden werd opge-

leverd, even hecht en solide als het bedrijf zelf nog steeds is. In die 25 jaren is het gebouw echter niet geheel onveranderd gebleven. Reeds in 1935 werd het pand uitgebreid met een als bibliotheek ingerichte kamer en een brandvrije archieffkluis. In 1939 kwam het fraaie archief tot stand dat nu de naam van het Frans Walkate-archief draagt.

F.

